

אבא

בתי התינוקת אינה יד שלישית או איבר חדש בגופי
היא איננה יום סגריר או לילה פיני לבן,
כשבתי שמחה, זה לא כמו אורגזמה או 'אאורקה',
כשהיא בוכה, זה לא כמו אולקוס.

המתיקות כשלעצמה

ישנה מולי,

נשלחה אלי

עשויה להיות שלי.

חיוכה ובכייה הם אחד

בינתיים.

'אתה אביה'

'בתך',

וכשאף אחד לא אומר זאת

ואני חושב

בעצמי

לבדי?

הם רואים אותי מבחוץ.

ומבפנים?

מה יש ב-'בתי שלי'

מבפנים?

בוודאי לא מילים.